

ŁODZIANIN

ORGAN P.P.S.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Redakcja i Administracja: Łódź — Al. Kościuszki Nr. 29 tel. 100-99
Redaktor przyjmuje od godz. 17—19 Rękopisów nie zwraca się. Administracja czynna od godz. 9 do 13 i od 18 do 19. Konto w Banku Spółem, oddział w Łodzi 48
Wydawca, Łódźki O.K.R. P.P.S. Redaktor odpowiedzialny: Wincenty STAWIŃSKI

Rok XXI — № 15

Sobota 15 Stycznia 1938 r.

Cena numeru 10 gr.

Warunki prenumeraty: w Łodzi z odnośnikiem do domu zł. 2.50 miesięcznie, na prowincji zł. 3. za zmianę adresu gr. 50 Cena ogłoszeń: Za wiersz 1 milimetrów przez jedną szpaltę (na stronie 6 szpalt, w tekście gr. 50 zwykłe gr. 40. Nekrologi do 100 mm. gr. 20, powyżej 100 mm gr. 30, Drobne za wyraz gr. 15 Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada

Przesilenie gabinetowe we Francji Socjaliści ustąpili z Rządu Chautemps

B. PREMIER CHAUTEmps.

Wczoraj o godzinie 5 nad ranem gabinet Chautemps podał się do dymisji, ponieważ

MINISTROWIE SOCJALISTYCZNI ODMÓWILI SWEJ WSPÓŁPRACY W RZĄDZIE

Decyzja ta zapadła wśród następujących okoliczności:

Wystąpienie premiera Chautemps, w którym postawił sprawę konieczności utrzymania swobody obrotu dewizowego i w którym w kategorijskich słowach wypowiedział się również, że

NIE BĘDZIE TOLEROWAĆ STRAJKÓW PRACOWNIKÓW UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ, — WYWOŁAŁO DOŚĆ PRZYKRE WRAŻENIE WŚRÓD LEWICY — zwłaszcza że te punkty znalazły się w formule o wotum zaufania dla Rządu.

Socjaliści oświadczyli w odpowiedzi, że nie rozumieją właściwego znaczenia posunięcia Chau-

temps, który żąda nie wiadomo pociągnięcia, skoro stronictwa Frontu Ludowego zaufanie to mu udziela i współpracuje z Rządem.

Projektowana formuła porządku dziennego, która miała zamknąć debatę nad wnioskiem o wotum

zaufania została uzupełniona na wyraźne żądanie premiera ustępem wyraźnie wypowiadającym się przeciw kontroli dewizowej.

O godz. 3.30 nad ranem rozegrał się ostatni akt posiedzenia Izby Deputowanych, który zdecydował

O USTĄPIENIU GABINETU CHAUTEmps.

Po odczytaniu przez przewodniczącego Izby Herriota, projektowanej formuły o wotum zaufania, zarówno socjaliści jak i komuniści oświadczyli, że będą głosować

ZA VOTUM ZAUFANIA,

kierując się jedynie zasadą dyscypliny Frontu Ludowego. Komuniści dodali, że w obecnej chwili byłby właściwszy Rząd, w którym partia komunistyczna byłaby reprezentowana. Ten ostatni punkt wprowadził z równowagi premie

MIN. SPR. ZAGR. DELBOS.

ra Chautemps, który natychmiast w ostry sposób oświadczył komunistom, że jeżeli chcą dla siebie wolnej ręki w stosunku do Rządu, to im to ułatwi

I TEJ SWOBODY IM UDZIELI.

Posiedzenie Izby deputowanych zostało zawieszono a klub socjalistów zebrał się na naradę. O godz. 4-tej rano przybył do parlamentu na skutek uchwały frakcji socjalistycznej wicepremier Blum, który nie był obecny na posiedzeniu, a o godz. 4.30 stało się wiadomem, iż

MINISTROWIE SOCJALISTYCZNI PODALI SIĘ DO DYMISJI.

Deputowani powrócili na salę posiedzeń o godz. 4.45. Ławy rządowe były jednak puste. Herriot oświadczył izbie, iż Chautemps zaawiadomił go, że po ustąpieniu socjalistów nie interesuje się dalszym przebiegiem debaty, posiedzenie przeto należy uważać za zakończone.

Deklaracja Partii Socjalistycznej

Grupa socjalistyczna odbyła jeszcze krótkie posiedzenie, na którym zredagowano deklarację, wyrażającą powody podania się do dymisji socjalistycznych członków Rządu. Deklaracja ta brzmi:

„Grupa socjalistyczna, stwierdzając raz jeszcze swą wierność dla Frontu Ludowego i gotowość energicznego podtrzymywania Rządu w interesie narodu, decyduje się na dalsze prowadzenie polityki, określonej przez powszechne głosowanie, zwłaszcza teraz,

GDY WEWNĄTRZ KRAJU ZACHODZĄ POTRZEBY OBRONY SWOBODY REPUBLIKANSKIEJ, NA ZEWNĄTRZ ZAŚ ORGANIZACJI POKOJU.

Grupa socjalistyczna stwierdza jednak równocześnie, że podczas ostatniego posiedzenia PARTIA KOMUNISTYCZNA OBJAWIŁA ZAMIAR NIE WSPÓŁPRACOWANIA Z WIĘKSZOŚCIĄ I ŻE PREMIER UDZIELIŁ TEJ GRUPIE SWOBODY POSTĘPOWANIA, ZMIENIAJĄC W TEN SPOSÓB KIERUNEK POLITYKI RZĄDU.

Skutkiem powstania tego rodzaju sytuacji

RZĄD NIE MOŻE BYĆ W DALSZYM CIĄGU UWAZANY ZA E-

MANACJĘ FRONTU LUDOWEGO.

W konsekwencji tego stronnictwo decyduje, że socjalistyczni

COŻOŁWI PRZEDSTAWICIELE FRANCUSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ: BLUM, PAUL FAURE, DORMOY.

Przyjacielskie pogawędki

Min. Beck u Hitlera i Neuratha

Wczoraj o godz. 12 minister spr. zagr. Beck przyjęty został przez kanclerza Rzeszy Hitlera i odbył z nim dłuższą rozmowę. W rozmowie tej wziął również udział ambasador Rzeczypospolitej w Berlinie Lipski.

Po przyjęciu u kanclerza Rzeszy minister Beck udał się na śniadanie do ministra Neuratha. Śniadanie odbyło się w ścisłym gronie najbliższych współpracowników obu ministrów.

B. starosta Robakiewicz

skazany na 4 lata więzienia

Wczoraj po południu ogłoszony został wyrok przeciwko b. staroście nadworniańskiemu Zygmuntowi Robakiewiczowi, oskarżonemu o przywłaszczenie sobie pieniędzy samorządowych. B. starosta skazany został na 4 lata więzienia z zaliczeniem aresztu śledczego od marca ub. roku, po-

wództwo cywilne w kwocie ok. 17.000 zł. i poniesienie kosztów sądowych, współoskarżony Stawiński, b. sekretarz rady powiatowej otrzymał karę 6 miesięcy więzienia, z czego połowę darowano mu na podstawie amnestii, a drugą połowę zawieszono mu na przeciąg dwóch lat. (PAT.)

Leon Blum u Prez. Republiki

Chautemps, który opuścił pałac Elizejski o godz. 6.15 rano, powrócił do pałacu o godz. 11.30 i został niezwłocznie wprowadzony do prezydenta, u którego jeszcze znajdował się Herriot. W rezultacie na rady Chautemps odmówił podjęcia się misji utworzenia nowego gabinetu, twierdząc, iż wydarzenia, które spowodowały przesilenie są jeszcze zbyt świeże i utru-

dniałoby mu formowanie Rządu. O godz. 14.30 prezydent Lebrun przyjął Leona Bluma.

Czarna śmierć

W szybie Dejardin kompanii Aniche w północnej Francji wydarzyła się katastrofa, której ofiarą padło 4-ch górników, w tym dwóch Polaków: Jan Guss, lat 42 i Józef Nawrot, lat 50. Przywaleni gruzem, który runął wskutek oberwania się stempli na głębokości 203 metrów, obaj górnicy polscy ponieśli śmierć.

Wilki na Kaszubach

Na terenie powiatów kaszubskich pojawiły się ostatnio wilki, które przywędrowały prawdopodobnie z borów Tucholskich. W związku z tym zanotowano nawet ciekawe zjawisko ucieczki zwierzyny leśnej, głównie saren, w kierunku Wybrzeża. Wilki docho- dzą już do powiatu morskiego, o czym świadczy wypadek w przysiółku Kraków, gdzie napadły one i zagryzły konia.

Dalszy przebieg wypadków

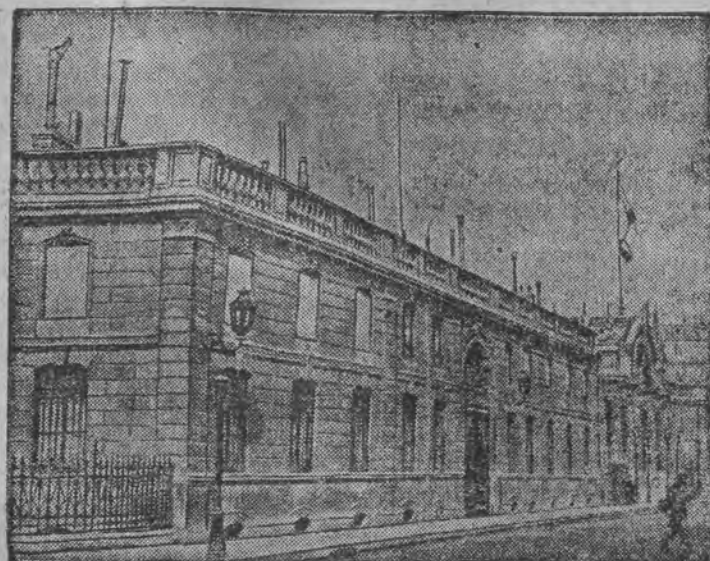
Konferencja Prezydenta Lebruna

Konferencja prezydenta Lebruna z Chautemps trwała 3 kwadransy. Opuścił Pałac Elizejski o g. 6.15, Chautemps oświadczył, iż przedmiotem rozmowy był przebieg nocnego posiedzenia Izby Deputowanych.

Zyczeniem moim jest — dodał Chautemps — aby przesilenie za- kończyło się możliwie jak najszy-

biej w atmosferze spokoju i zgody — tych czynników, niezbędnych dla równowagi walutowej Francji i jej bezpieczeństwa na zewnątrz.

Prezydent Lebrun rozpoczął na rady o godz. 10, przyjmując przewodniczącego senatu Jeanneney'a a następnie przewodniczącego Izby Herriota.

PAŁAC ELIZEJSKI.

SEKRETARZ GEN. FRANCUSKIEJ KONFEDERACJI PRACY JOUHAUX.

„Przypomnimy społeczeństwu słowo: dobrobyt“

Znamienny głos przedkongresowy z kół urzędników państwowych

Sprawa Kongresu pracowniczego znalazła odzew i na łamach prasy związkowej, biorących udział w Kongresie. Niezwykle charakterystyczny jest głos prezesa Stowarzyszenia Urzędników Państwowych p. Józefkowicza, który na łamach „Życia Urzędniczego” — organu stowarzyszenia — omawia sprawę Kongresu.

Przestrzega on przed optymizmem i pesymizmem na temat skutków Kongresu, „złoty środek” upatrując w wyborze właściwego zagadnienia, które wysunie się na czoło, zauważając, że uszerzeganie wagi pozostałych postulatów nie będzie miało takiego znaczenia.

„Co może wysunąć się na czoło zagadnień? — zapytuje p. Józefkowicz i stwierdza:

„Do świadomości ogółu pracowniczego dotarła już niewątpliwie ta prawda, że wahania koniunktury gospodarczej inaczej wpływają na nasz los, niż całego społeczeństwa. Tylko kryzys gospodarczy posiada ten przywilej, że nie omija warstw pracowniczych, lecz uderza w nią ostro i bezpośrednio, natomiast poprawa gospodarcza rządzi się już innym prawem, obdarzając bowiem inne warstwy dobrodziejstwem wytworzenia w walce o byt, a niecie pracownikom drożym środków utrzymania, a wielkim dopiero opóźnieniem przynosiąc niki wyrównania nowych strat. Stare szkody pozostają już na stałe“.

Przy takim stanie, zdaniem p. Józefkowicza:

„na czoło zagadnień Kongresowych wysunąć się napewno sprawy gospodarcze i postawić przed związkowcami zagadnienie ustroju społeczno-gospodarczego.“

Należy przypuszczać, że wysunięte w deklaracji z dnia 10 września 1936 r. hasło gospodarki planowej uzyska zdecydowane poparcie, pracownicy bowiem nie zechcą tolerancyjnie przyglądać się na liberalno-kapitalistyczne wloty i upadki, spychające stale i systematycznie warstwy pracownicze do rzędu coraz bardziej wyzyskiwanego proletariatu. Planowa gospodarka nie może jednak wzorem państw totalnych, Rosji czy Niemiec godzić w warstwy pracujące. Stąd też zapewne

Kongres nie omieszcza ostrzeżeń społeczeństwa przed rozumieniem tej metody jako nieograniczonego wdatwa czynników pozaspołecznych. Pracownicy nie mogą w żadnym razie zgodzić się na zmianę wyżysku prywatno-kapitalistycznego na nie lżejszy bynajmniej wyżysk kapitalizmu państwowego.

Kongres domagać się będzie przede wszystkim planowej gospodarki społecznej.

Każdemu według nakładu pracy i potrzeb.

Przez pracę i sprawiedliwość społeczna do powszechnego dobrobytu — to zapewne hasła programowe Kongresu.

W dalszym ciągu znajdujemy w artykule p. Józefkowicza kilka bardzo ciekawych i zwartych sformułowań:

Kongres przypomniał więc społeczeństwu, że istnieje takie słowo, jak dobrobyt, którego nie wydobrano już dawno ze słownika polskiej mowy.

Mieści się w nim i rozwiązanie bezpośrednich zadań Państwa, przede wszystkim zaś potrzeb wojskowych, które obejmują z naszego punktu widzenia porządek dzienny kongresu. Każdy przyszedł żołnierz polski musi już w czasie pokoju mieć swój pokojowy mundur i swą pokojową straż.

Znamienne jest także ostrzeżenie przed zbytnią skrupulatnością w sprawie ujmowania w rezolucjach postulatów pracowniczych, bowiem:

„postulaty są już powszechnie znane i uznawane, a że nie zrealizowano ich — to przede wszystkim nasza wina. Wina, że nie są popierane dostateczną siłą. To też Kongres powinien wyznaczyć siłę ruchu pracowniczego. I nie tyle siłę liczącą, co jakościową. Sprawność organizacyjną, kwartę, dyscyplinę i niezależność.“

Zdając sobie dobrze sprawę z elementów siły organizacji masowej — w zakończeniu tego ciekawego artykułu stwierdza p. Józefkowicz:

„Wykazując taką siłę wewnętrzną i solidarność z ruchem robotniczym oraz chłopskim, może ruch pracowniczy zdobyć narazie zdolność do walki. Do walki o lepsze jutro warstw pracujących, o wyższy

poziom moralny i materialny naszego społeczeństwa, o równorzędne miejsce Polski wśród najkulturalniejszych ludów świata, o Polskę prawdziwie demokratyczną i pracującą. Okazanie siły i świadomości tych dążeń — to najistotniejszy cel Kongresu“.

Budżet Opieki Społecznej w komisji sejmowej

W piątek przez cały dzień Komisja Budżetowa Sejmu rozpatrywała budżet min. Opieki Społecznej, referowany przez p. Tomaszewicza.

Referent podniósł, iż w Polsce rozpowroszczeniu się wygoda, pasywność i polowanie na synekury. Przedstawiciele tych cnót antyspołecznych — powiada referent — czują się w Polsce dobrze i lekceważą sobie tych, którzy ciężką pracą codzienną stwarzają w gospodarce kulturalnej, społecznej i obywatelskiej dobro.

Mówiąc o budżecie rodzin robotniczych, mówca wykazuje, że robotnik w Polsce w latach najlepszej koniunktury przeciętnie 66% swych dochodów musiał wydawać na środki żywności, gdy w Danii 40 proc., a w Niemczech 44 proc.

Następnie mówca szeroko omawia kwestię mieszkaniową w Polsce i żąda postawienia tego zagadnienia jak najwyższej w hierarchii potrzeb publicznych.

Ze sprawą mieszkań związanych jest ściśle zdrowotność ludności, co znowu łączy się z obronnością kraju, jeśli chodzi o zdrowie młodzieży. Referent dowodzi, że 66 proc. młodzieży ma rozmaite wady fizyczne, objawy chorobowe lub zaburzenia ustrojowe.

Dalej referent omawia niedo-

ZMIANA KIEROWNICTWA W O. Z. N.

Demokratyczny „Kurier Pow-szechny” z Wilna twierdzi, że przyczyna zmiany na stanowisku szefa OZN, nie sprowadza się do choroby pułk. Koca:

„zmiana ma znaczenie istotne, powiemy zasadnicze. Nie polega ono nawet na tym tylko, że dotychczasowe wyniki akcji plk. Koca u-

znano — bo jakżeż można inaczej w obliczu wymownej rzeczywistości? — za zupełnie niewystarczające. Z uwagi na okres czasu, — który już upłynął, można je traktować jako wręcz niepokojące“.

Pismo wileńskie wyraża przekonanie, że kierunek polityki O. Z. N. pod nowym kierownictwem: nie będzie bardziej prawicowy niż dotychczas — to pewna. Można zażyczyć sobie, że będzie radykalniejszy“.

Takiego samego zdania jest demokratyczny „Krakowski Kurier Wieczorny”. Powołując się na powiedzenie gen. Skwarczyńskiego, że wskazaniem dla niego będzie całe życie i czynny marsz Piłsudskiego, z czasów, gdy był socjalistą, że niepodległa Polska inna niż demokratyczna być nie może, i rozważanie swe kończy uwagą:

„Odejście plk. Koca, to nie zwykła zmiana warty... To zdaje się oznaczać zmianę zwrotu Polski na nowy tor dziejowy z wszystkimi tymi konsekwencjami, o których pisał ongiś, jak wspomnieliśmy wyżej Józef Piłsudski“.

Zgola odmiennie traktuje sprawę prawicowy „Głos Narodu“:

„Nie wiemy, z czym przychodził „spoza nawiasu” gen. Skwarczyński; jeśli reprezentuje radykalizm swojego ś. p. brata, to nie wróżyłoby to dobrze. Jakkolwiek bądź, powtarzamy nasze caeterum censeo: Tylko „rząd zjednoczenia i zaufania narodowego” może nas wyprowadzić z impasu“.

„Zjednoczenie” rozumie to pismo jako zendecezenie OZN.

OZON-owa „PRAWDA“.

OZN-owy „Robotnik polski” polemizuje z wywodami tow. Kwapińskiego, ogłoszonymi niedawno w piśmie naszym. Artykuł polemiczny nazywa się „Prawda na wierzchu” (z wykrzyknikiem).

Autor pisze np., że „stara doktryna socjalizmu w

zestąpieniu z życiem, z rzeczywistością dzisiejszą, wszędzie poniosła klęskę, jak to miało miejsce we Włoszech, w Niemczech, w Austrii, a w inny sposób w Rosji Sowieckiej“.

Otóż w wyzwolonych krajach nie „życie” pokonało socjalizm — lecz faszizm i bolszewizm. Pokonało zresztą na pewien tylko czas. Jeżeli autor artykułu wierzy, że faszizm lub bolszewizm lepiej odpowiadają „życiu”, niż socjalizm i że utrzymają się na powierzchni życia, to jest to jego osobista sprawa, ale to nie jest żadna prawda.

Z dalszych wynurzeń autora widać istotnie, że w faszyzmie dopatruje się „życia“:

„Tak zwany faszizm, jest tylko logicznym następstwem wicherzenia i działalności komunizmu w skali międzynarodowej, jest on tylko samobroną przed anarchią komunistyczną poszczególnych narodów! Jest on całkiem inny we Włoszech aniżeli w Niemczech i sądzi, że ustabilizuje się w końcu, jako lepsza forma nowej Demokracji, ale — nie warcholstwa. Cóż — parsk niecie śmiechem Ob. J. Kwapiński“.

Nietylko tow. Kwapiński parsknie śmiechem, lecz wszyscy, co przeczytają te bzdury. Autor bierze na serio błagę hitlerowską i „powtarza ją jako OZN-ową „prawdę“.

Autor nazywa manifestację naszą na cześć pamięci Narutowicza manifestacją... międzynarodową. To też jest „prawda”, ale już oenerowa.

ATAK NA ZWIĄZKI PRACOWNICZE.

OZN-owa „Gazeta Polska” atakuje w artykule wstępnym związek pracowników za to, że jakoby uprawiają politykę. W języku tych panów polityką jest solidarność pracowników z ruchem robotniczym, natomiast nie byłoby polityką, gdyby pracownicy szli na pasku partii politycznej, zwanej O. Z. N. jak nie było dla nich polityką, gdy pracownicy szli z B. B. — z wiadomym wynikiem.

B.

Strajk

o tytuł inżyniera

Dnia 13 stycznia o godz. 13.15 w hali Politechniki Warszawskiej odbył się wiec studentów tejże uczelni w sprawie wyłączenia tytułu inżyniera, po którym został ogłoszony 4-dniowy strajk protestacyjny.

Bezpośrednio po wiecu sale Politechniki opustoszały. Strajk został rozpoczęty.

Strajk jest wymierzony przeciw ewentualnemu uchwaleniu ustawy, przyznającej tytuł inżyniera absolwentom wyższych szkół technicznych, np. Szkoły Budowy Maszyn im. Wawelberga.

Podwójna miara

Piszą nam z Wilna:

Dnia 6 stycznia r. b., o godz. 9.10, wychodziła z peronu dworca kolejowego kobieta, niosąc w jednej ręce worek, mogący ważyć około 15 kilo, a drugiej koszyk. Przy wyjściu chwyciła ją trzech strażników kolejowych, żądając, by za bagaż opłaciła. Kobieta, wchodząc do poczekalni, siadła na worku i powiedziała: „Nie oddam na bagaż, gdy to mi wolno było prze-

wieźć w klasie”. Na to strażnik: „To jest mięso i nie wolno wozić“. Kobieta podniosła się, otworzyła worek i pokazała znajdujące się w nim 4 zajace. Strażnik jednak upierał się nadal, że kobieta te zajace musi nadać na bagaż i opłacić. Zjawił się policjant nr. 195, który od razu zabrał kobietę do Komisariatu, mówiąc: „Ja cię nauczę jak zakłócać spokój“. Czy istotnie zakłóciła spokój — biedna kobieta, która nawet w święto nie może odpocząć, bo z pewnością ma dzieci głodne, a nie chcąc, by pomarli z głodu, szuka dróg, aby uczciwie zarobić parę groszy na chleb? A przecież bogacie i dygni tarze, jeżdżący na polowania wozą nie tylko w 3-ciej klasie, ale w pierwszej i drugiej, po kilka i kilkanaście zajęcy i nie widzieliśmy strażnika, który by odważył się pójść do takiego pana i kazał mu zapłacić za przewóz tych zajęcy.

Na pozór wygląda to na rzecz błahą, a jednak ma zasadnicze znaczenie: chodzi o to, że nie wolno stosować podwójnych miar do obywateli.

Przegląd prasy

Na froncie chińskim

Atak 166 samolotów

Największy atak lotniczy w dziejach obecnej wojny

Korespondent „Daily Express” donosi z Hongkongu, że Japończycy dokonali wczoraj największego ataku lotniczego w dotychczasowej historii lotnictwa. 166 samolotów zrzuciło tysiące bomb na szerokiej miejscowości w południowych Chinach i zdołało przerwać większość linii komunikacyjnych pomiędzy Hongkongiem a Kantonem.

Liczba ofiar bombardowania jest bardzo wysoka, a straty materialne bardzo znaczne. Na stacji Kuantien samoloty japońskie zaatakowały stojący tam pociąg, niszcząc lokomotywę i 5 wagonów.

Dokonano również trzech rajdów lotniczych na Kanton. 5 samolotów japońskich zostało straconych przez artylerię przeciwlotniczą.

Według informacji chińskich fi-

nia frontu w centralnym rejonie przebiega obecnie od m. Hangczow na południe, wzdłuż brzegów rzeki Tsiantan i idzie w tym kierunku do m. Fujan i stąd zawraca na północ, przechodząc w rejonach miast Julchan, Tsiaofyn, — Mingo i Fanczan.

Poszczególne walki odbywają się jednak i w rejonach położonych na wschód od tej linii.

Rozstrzygająca walka ze zbliżającymi się ku sobie od północy i południa armiami japońskimi zostanie wydana w rejonie kolei tunhajskiej, łączącej port Haizdow z koleją Tientsin—Pukow. Wzdłuż kolei tunhajskiej ciągnie się linia około 500 m. długości, ufortyfikowana jeszcze przed wybuchem konfliktu z Japonią. W rejonie Siudzow, który jest jednym z głównych węzłów kolejowych, zbudowa-

wano silne linie obronne. Dowódca tego obwodu przeprowadził częściową mobilizację ludności i między innymi zmobilizował pięć tys. studentów.

Prasa chińska donosi, że w prow. Kiangsi znaleziono szczątki samolotu japońskiego, należącego do kap. Obajaszii, asa lotnictwa japońskiego, o śmierci którego doniosły pisma japońskie. Dwa kulomioty z samolotu i spadochron z napisem „kap. Obajaszii” dostarczone zostały do Nanchangu.

Kościół potępia rasizm

Kongregacja Św. Oficium w Warszawie wniosła na indeks książek zakazanych książkę Raula France „Von der Arbeit zum Erfolg“.

Zakaz ten jest nowym etapem walki Kościoła z teorią rasizmu, uważaną za formę pogaństwa.

„L'Osservatore Romano”, komentując zarządzenie Św. Oficium, pisze m. in.:

„W ostatnich czasach jesteśmy świadkami inwazji ideologii rasistowskiej we Włoszech. Mowa tu nie tylko o książce France'a (która została ostatnio przełożona na język włoski), ale i o wielu innych publikacjach, pobłażliwie traktowanych przez prasę. Organ Watykanu kończy swój artykuł alarmem: „My, którzy walczymy z komunizmem, czy możemy otwierać drzwi materializacji faszystow-

skiemu? Nie trzeba dodawać, że gdy prawda nas wyzwala, błąd czyni nas niewolnikami, a ta doktryna materialistyczna, jaką jest rasizm, niesie ze sobą błąd i niewolnictwo“.

I cóż na to rasiści endecy?

W poszukiwaniu świadectwa normalności przybywa Radziwiłł do Wiednia

W najbliższym czasie przybyć ma do Wiednia ks. Michał Radziwiłł, który, jak wiadomo, bawi obecnie w Monte Carlo wraz ze swą narzeczoną. Ma on zamiar poddać się w Wiedniu banerowi przez słynnego wiedeńskiego profesora Wagner-Jauregga, laureanta nagrody Nobla, celem uzyskania od niego orzeczenia lekarskiego znanego psychiatry lwowskiego. Ks. Radziwiłł posiada już oświad-

go prof. Domaszewicza, uznające go za zupełnie zdrowego umysłowo.

Jaka będziemy mieli

Pogoda o zachmurzeniu dużym z opadami zanikającymi porannym od zachodu kraju. Temperatura dniem od 6 stopni na południowym — zachodzie do 0 st. na Wileńszczyźnie i Pokuciu.

Napad na p. Słonimskiego

Endecki dziennikarz obraził się o wiersz

Znany pisarz, współredaktor „Wiadomości Literackich” Antoni Słonimski otrzymał telefon od p. Iphorskiego — Lenkiewicza podobno współpracownika „ABC” z prośbą o spotkanie dla porozumienia się w sprawach literackich. P. Słonimski umówił się z p. Iphorskim w kawiarni „Ziemiańskiej”. Ow pan Iphorski przybył na spotkanie w towarzy-

stwie kilku osób, które zatrzymały się u wejścia kawiarni. P. Iphorski, podszedłszy do p. Słonimskiego, zapytał go, czy on właśnie jest autorem wiersza p. t. „Dwie Ojczyzny”, drukowanego w „Wiadomościach Literackich” a otrzymawszy twierdzącą odpowiedź — usiłował uderzyć p. Słonimskiego. Wywiązała się krótka szarpanina, w której usiłowali wziąć udział także i owi sprowadzeni przez p. Iphorskiego młodzieńcy. Szybka interwencja służby kawiarnianej doprowadziła do zlikwidowania zajścia i usunięcia napastników z lokalu.

Wiersz, o który tak obraził się p. Iphorski, atakuje pańkarzy endecerskich i przeciwstawia ideologii endeckiej — idee równości.

wyższych uczelniach. Artykuł „Machiawele i ludzyczery” składa się z fragmentów, zaczerpniętych z mądrej książki świętego pisarza Aldoua Huxley'a, która świeżo się ukazała. Praca p. t. „Refleksy faszystowskie w Rosji Sowieckiej” jest wiernym streszczeniem kapitalnej rzeczy umieszczonej w „Foreign Affairs” pióra wytrawnego bezstronnego badacza Rosji. Rubryka „Z dnia na dzień” przynosi dużą wiązaną felietonów polemicznych p. t. „Democracja i dokumenty” i „Najnowsze książki”. Cena 50 gr. Adres redakcji i administracji: Warszawa, Ordynacka 5.

DZIAŁ LEKARSKI

Lecznice
Elektoralna 32
Jasna 20
WENERYCZNE SKÓRNE,
PŁCIOWE
Od 9 r. do 9 wiecz. Niedziele do 1 pp.

NAJNOWSZY NUMER „E P O K I”

Ukazał się Nr. 2 (105) „EPOKI” pod znakiem najważniejszych zagadnień, związanych z postawą i dążeniem demokracji. Artykuł wstępny p. t. „Czesie tym, którzy ginęli za wolność i lud” poświęcony jest bohaterom powstania styczniowego (1863—1938), którzy szli drogą postępu i wolności. Leon Alter członek Komisji Ekspertów, która z ramienia M. S. Z. i w porozumieniu z Rządem Republiki Francuskiej udala się na Madagaskar w celu zbadania możliwości kolonizacyjnych dla Żydów — dzieli się swymi spostrzeżeniami i wynikami badań, prowadzonymi na tej wyspie. Wincenty Rzymowski w artykule p. t. „Stefan Czarnowski — rodowód i synteza kultury” daje sylwetkę zmarłego w tych dniach znakomitego uczonego i profesora. Artykuł „O co im naprawdę chodzi?” stanowi wyjątek z pracy prof. Czarnowskiego, rzucający światło na istotę walk na

Uwagi po konfiskacie

Wczorajszy nasz numer uległ konfiskacie z powodu ustępu końcowego w moim artykule. Ten ustęp końcowy dotyczył — między innymi — apelu p. min. Becka, by Sejm „patrzył na palce” tym wszystkim, którzy wszczynają „alarmy” w sprawie sytuacji gdańskiej.

Pozwolę więc sobie przytoczyć myśli analogiczne z nie skonfiskowanego „Kuriera Polskiego”. „Kurier Polski” jest pismem, stojącym w stosunku do nas „po drugiej stronie barykady”. A jednak obydwa skrzydła krańcowe polskiej odpowiedzialnej opinii publicznej; ujęły „apel” p. min. Becka w sposób bardzo podobny.

„Kurier Polski” pisze: „Pan minister Beck, apelując do posłów, aby dobrze patrzyli na palce ludzi, siejących alarmy w sprawie Gdańska, włożył na barki naszej reprezentacji parlamentarnej niewdzięczne zadanie.

Gdyby nie to, że p. minister tak silnie zaakcentował, iż żadne doktrynalno-ustrojowe względy nie ciążyą na jego polityce, w takim postawieniu sprawy możnaby się dopatrzeć próby wykołajenia szczytów naszego parlamentaryzmu.

A to z jednej strony dlatego, że parlament, gdyby przejął się misją kontrolną, zleconą przez p. Becka, nie miałby czasu na zajęcie się żadną inną sprawą: niepokój w sprawie Gdańska jest udziałem większości społeczeństwa; kontrola pałców urasta więc do olbrzymiego zadania kontroli dobrych kilkudziesięciu milionów rak. Niebezpieczeństwo wykołajenia zarysowuje się i z drugiej strony. Mia nowicie, znany jest fakt, że opinia polska odznacza się równie wielką podejrzliwością, jak i inklinacją do uproszczenia zagadnień. Syn-teza obu tych cech jest wielką pochopność do tłumaczenia przejawów naszego życia zbiorowego wpływami zakulisowych mafij, kowandami masonerii, zakusami obcych agentur etc. Jednak to, co wybacz się ulicy, nie przysparza chwały parlamentowi. Szczególnie, wobec rzetelnej troski, jaką w najszerszych kołach społeczeństwa budzi sprawa Gdańska, parlament, któryby zechciał tę troskę usunąć jednym słowem: „obce agentury”, zapewne nie zyskałby poślasku na wet ulicy.

Sądźmy więc, że z chwilą, gdy sprawa Gdańska stanie się przedmiotem debaty na plenum Sejmu posłowie nie pójda po tej drodze zdradliwej, która skądinąd jest może drogą próby, lecz wyidiagną konsekwencje z faktu, że śród gdańskich alarmów tkwi nie w palcach, lecz w sercach i głowach milionów obywateli.

Wyciągnięcie konsekwencji — to wszechstronna ocena problemu gdańskiego i sformułowanie dla naszej polityki zagranicznej wskazań zdolnych z troski gdańskiej odciążyć miliony serc i umysłów. (K.)

Myśli — zdaniem naszym — bardzo trafne. I nie sądzę, by wielu p.p. posłów Sejmu obecnego wzięło na siebie trud „patrzania na palce” p. A. Zaleskiego, poprzednika p. Becka na stanowisku ministra spraw zagranicznych Rzeczypospolitej,

albo na palce p. H. Strassburgera, długoletniego Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej w Gdańsku. My — opozycja zasadnicza — nie odczuwamy potrzeby oglądania palców obu tych „alarmistów”.

M. NIEDZIAŁKOWSKI.

Nędza emerytów

Bezwzględność, z jaką traktuje się u nas (w ostatnich latach) zagadnienia emerytalne, należy stale przypominać społeczeństwu. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z listopada 1935 r. stawia wszystkie dobrze u nas nabyte prawa pod znakiem zapytania.

Te wysoce niepopularne zarządzenia, obniżające uposażenia emerytów „zaborczych” o 25%, przy równoczesnym obciążeniu ich specjalnym podatkiem, wynoszącym przy średnich uposażeniach 9—12% — zdeklasowało ostatecznie liczne rzesze emerytów np. emerytura radcy ministerialnego, a więc urzędnika z uniwersyteckim wykształceniem, po 35 latach służby, spada nieledwie do poziomu emerytury... wóznego w b. Austrii. Oczywiście te krzywdę uwypukliły jeszcze za rządzenia, podnoszące równocześnie skalę różnego typu wynagrodzeń dla dygnitarzy cywilnych i wojskowych — co, oczywiście pogłębiło rozgoryczenie wydziedziczonych i wzbudziło daleko idącą nieufność do tych czynników, które powinny stać na straży słuszności i sprawiedliwości społecznej w państwie cywilizowanym.

Ale ów dotkliwy cios, wymierzony tym słabym i bezbronnym egzystencjom — nie trafil jedynie w nich samych. Ci emeryci bowiem wychowują i kształcą młode pokolenie, kształtują psychikę młodzieży i urabiają jej światopogląd. Czy te setki tysięcy młodych dusz i umysłów, pozbawionych niejednokrotnie możności kształcenia się i decydowania o swym losie, nie powiększą i tak już licznych szeregów niezadowolonych i czy krzywda wyrządzona im rodzicom nie doprowadzi ich w końcu do różnych przemyleń i wniosków w naszych warunkach, nie bardzo pożądanym? — Mam wrażenie, iż tych kilkanaście (12—14) milionów zaoszczędzonych na głodowych pensjach emerytów, więcej znacznie przyniesie naszemu Państwu szkody, aniżeli pożytku.

Lecz już samo różniczkowanie emerytów na „zaborczych” (i „niezaborczych” jest niedorzecz-

nością, jest niesprawiedliwością, wolaając wielkim głosem o obywatelskie zadośćuczynienie. Weźmy np. emerytów z b. zaboru austriackiego. Iluż z nich za austriackich lat wozilo „bibulę rewolucyjną” do b. Kongresówki? Iluż z nich przechowywało i żywiło uciekinierów, zaangażowanych w ruch rewolucyjny? Cała akcja niepodległościowa w Małopolsce w latach przedwojennych spoczywała głównie w rękach tych szarych pracowników biur i szkoły, mocno solidaryzujących się z ruchem wyzwolen- czym, do czasu przyczyniła się również ich wysoko postawiona etyka, poczucie godności obywatelskiej i ich wyrobienie kulturalne. I za cóż mamy ich karać? Wprawdzie poseł Ostafin wniósł na zeszlórocznej sesji sejmowej projekt, zmierzający niby do częściowego polepszenia doli emery-

Od Redakcji

Zagłębie Dąbrowskie i Częstochowa

Od dzisiaj nasze wydanie prowincjonalne zawierać będzie kolunne osobną, poświęconą życiu i walce świata Pracy w Zagłębiu Dąbrowskim i w Częstochowie. W ten sposób obejmujemy już naszymi wydaniami specjalnymi wszystkie — poza Wilnem i Lwem — miejscowości główne i

W dniach najbliższych rozpoczynamy druk sensacyjnej książki: ANTONIO RUIZ VILAPLANA, sekretarza Sądu oraz Izby Handlowej, adwokata, Przewodniczącego - dziekana Izby Sądowej w stolicy powstańców Burgos

P.P. „Stwierdzam, że...”
PRZEKŁAD Z H ISZPAŃSKIEGO.

Po rocznym pobycie w stolicy powstańców, skrył się Antonio Ruiz Vilaplana do Francji, gdzie ogłosił swą książkę. Autor, sympatyk faszystowskiej „Falangi” jest obiektywnym świadkiem wydarzeń od chwili wybuchu powstania. Książka ukazała się w przekładzie francuskim oraz angielskim.

Śnieg zasypał wycieczkę leśników pod Worochlą

W czwartek wybrała się z Worochły w góry na nartach wycieczka przysposobienia wojskowego leśników w liczbie 35 osób pod kierunkiem instruktora Kozio. Wycieczka szła trasą Woroszczenka-Przełęcz Maruszewska — Zaroślak i na Spyci spotkała ją kurniawa. Instruktor i jadący za nim leśnik Sawicki wpadli w głęboką szczylinę i zostali zasypani lotnym śniegiem t. zw. pylówką.

Pozostali narciarze rozbili się na kilka grup i rozpoczęli poszukiwania zaspanych. W trakcie poszukiwań uległy zasypaniu dalsze dwie grupy narciarzy, pierwsza w składzie 6 druga — 5 ludzi, które przysypane zostały obrywanymi nawisami. Jeden z narciarzy dotarł do

Walki społeczne we Francji

Bunt kapitalistów

Czytelnicy wiedzą już z depesz, że przemysłowcy francuscy, zaproszeni przez premiera na konferencję wspólną z przedstawicielami robotników celem porozumienia się i zaprowadzenia „spokoju społecznego” — odpowiedzieli odmownie. Wymyślili śmieszny pretekst — naśladując w tym zresztą przemysłowców innych krajów — że w obradach mają uczestniczyć wyłącznie przedstawiciele C. G. T. (Generalnej Federacji Pracy), a oni, przemysłowcy, chcieliby konferować z przedstawicielami także innych organizacji robotniczych, t. j. takich, które nie mając żadnego wpływu wśród robotników, służą tylko za narzędzie w ręku przemysłowców do rozbijania solidarności robotniczej.

Ta odmowa nie przyszła niespo-

dzianie. Kto śledzi rozwój wydarzeń we Francji od chwili powstania Rządu ludowego, w lecie 1936 r., tego fakt ten nie mógł zaskoczyć. Wład za objęciem władzy przez socjalistów i radykałów, olbrzymia fala strajków rozlała się po całym kraju; masy w ten sposób zmanifestowały, że zwrot w rządzie jest też zwrotem w stosunkach społecznych, że skończyły się lata deflacji, wegetacji, obniżek płac, samowoli przedsiębiorców i bezbronności mas pracujących. Pożęny ten odruch, który miał w sobie wsze'kie cechy „rewolucji w majestacie prawa”, przestraszył przemysłowców. I — jak to zawsze w takich wypadkach bywało — w obawie przed czymś „gorszym”, przemysłowcy podpisali „układy z Matignon” (nazwa hotelu, w którym odbywały się rokowania). Świat pracy uzyskał znaczną podwyżkę płac, urlopy, 40-godz. tydzień pracy, uznanie związków zawodowych, umowy zbiorowe.

Przemysłowcy podpisali, ale nie myśleli wcale dotrzymać swych zobowiązań. Czekali aż „fala odpłynie” i zaczęli systematycznie sabotować reformy społeczne. Kilkakrotne ataki na walutę, które doprowadziły do ustąpienia gabinetu Bluma i spowodowały wzrost cen, odebrały dużą część uzyskanych podwyżek płac; by zmusić przedsiębiorców do uznania 40-godzinnego tygodnia pracy i urlopów, trzeba było toczyć nowe przewlekle strajki; umów zbiorowych nie przestrzegano; za strajki wydano więzów zaufania; prowokując przez to nowe strajki.

Przemysłowcy liczyli i liczą nadal, że w tej powodzi strajków zagubi się orientacja społeczeństwa, które w końcu odwróci się od robotników, jako mściwców „porządku i ładu”, a wtedy oni, przemysłowcy, wypłyną na wierzch i zaprowadzą swój kapitalistyczny ład. Nie jest więc prawdą — jak to przedstawiają pisma kapitalistyczne — że przemysłowcy francuscy obecnie są przeciwnikami strajków; oni je świadomie prowokują, by ślać w kraju zamęt i anarchię, a winę za ten stan rzeczy zrzucać na Rząd ludowy. Pewnie, że wśród setek strajków wybuchających też strajki z powodów białych, bywają też strajki przedwojenne i nieobmyślane. Ale ogromna większość strajków, kierowana przez organizacje zawodowe, odpowiedzialne za ich przebieg, to strajki w obronie zdobyczy, uzyskanych za Rządu ludowego.

Najlepszym dowodem, kto pragnie uspokojenia kraju, a kto dąży do anarchizowania go, jest właśnie próba premiera Chautemps'a. Robotnicy bez zastrzeżeń zgodzili się na konferencję, która-by dała w wyniku nowy „układ z Matignon” i przyjęli zgóry arbitraż Rządu. Przemysłowcy zaś odmówili udziału w konferencji. Odmowa ta znaczy: przemysłowcy nie chcą prawnego uregulowania spraw robotniczych, nie chcą arbitrażu Rządu, nie chcą uznać robotników za stronę, mającą prawo do stanowienia o sobie. Przemysłowcy chcą utrzymać stan obecny, by w mętnej wodzie anarchii łowić kapitalistyczne ryby.

Przemysłowcy podnoszą bunt przeciw Rządowi lewicy i społeczeństwu. Czy nie zawczasie jawną wypowiedzią walkę — zobaczy my.

Francja nie jest, oczywiście, odosobniona. We wszystkich krajach kapitalistycznych, w sposób mniej lub bardziej ostry, mniej, czy więcej jawny, toczy się ta sama walka między kapitałem a pracą o prawo świata pracy do stanowienia o sobie, o prawo w fabryce i biurze, o prawa związku zawodowego, o ustawodawstwo społeczne; przemysłowcy są przeciwni równoprawnieniu świata pracy, równoprawnieniu społecznemu, a w wielu państwach, m. in. w Polsce, — także politycznemu.

To się nazywa walką klas, panowie „narodowi” i „ozonowi”. Tego nie wymyślił Marks, tego nie „głoszą” socjaliści, lecz to upra-

wiają, stale i systematycznie, z wielkim nakładem energii i środków pieniężnych, nie licząc się z żadnymi względami na dobro Państwa i społeczeństwa — przemysłowcy.

Tu mamy istotę i rdzeń współczesnych walk społecznych.

„Pracodawcy i pracownicy muszą się nauczyć zasiadać przy jednym stole i ułożyć współzycie i współpracę w rzetelnych (?) ramach realnych możliwości, pamiętając o warsztatach pracy, z którymi nie tylko ich los, ale i byt Polski jest związany”.

Zdanie to można wyczytać w deklaracji ideowej płk. Koca, w ewangelii OZN.

Otóż robotników nie trzeba uczyć, gdyż dawno się już nauczyli zasiadać z przemysłowcami przy jednym stole. Ale — jak poucza przykład Francji — pracodawcy „nie chcą się nauczyć” tej dość łatwej rzeczy. A Francja — jak rzekliśmy — nie jest wyjątkiem pod tym względem.

(JMB.)

Atak na gen. L. Żeligowskiego

Podaliśmy osobno tekst listu gen. Żeligowskiego do członków Komisji Wojskowej Sejmu oraz przebieg posiedzenia czwartkowej Komisji. Gen. Żeligowski postanowił nie ustąpić ze stanowiska przewodniczącego Komisji, a pp. postowie „ozonowi”, NIE WYRAZAJĄC OFICJALNIE WYMOG NIEUFNOŚCI P. GEN. ŻELIGOWSKIEMU, przeprowadzili wniosek, by Komisja na posiedzeniu następnym wybrała NOWEGO PRZEWODNICZĄCEGO. Byłoby więc aż DWUCHE PRZEWODNICZĄCYCH tej dziwnej Komisji? Nie umiemy zrozumieć ani sposobu postępowania pp. posłów „ozonowych”, ani też tak „ostrego konfliktu” z powodu mowy sejmowej p. gen. Żeligowskiego.

P. gen. Żeligowski jest dla nas POLITYCZNIE człowiekiem dalekim. Nie szukał nigdy kontaktów z nami, i myśmy nigdy kontaktu z nim nie szukali. Mamy natomiast wielki szacunek dla pracy wojskowej gen. Żeligowskiego i dla jego charakteru. Dlatego uważamy za potrzebne stwierdzić, że FORMY „ataku szturmowego” na człowieka, który odegrał rolę niebyłą przy ustalaniu granic Rzeczypospolitej, na człowieka, którego uczciwości i patriotyzmowi nikt w Polsce nie będzie miał odwagi niczego zarzucić, — że te formy wywołują uczucia zgorznienia.

S. K.

Zaburzenia ŻOŁĄDKOWE

sią przyczyną powstawania różnych chorób, odbierają apetyt, tworzą zia przemlane materię. Należy dbać o normalne funkcjonowanie żołądka i kiszki przez regularne wypróżnienia.

ZIOLA Z GÓR HARCU
DRA LAUERA

stosują się przy obstrukcjach, normują trawienie, czyszczą żołądek i bezbolesnie, przeciwdziałają tworzeniu się kamieni, wydalają substancje gnilne, nie wywołują przyzwyczajenia. Stosowane są również skutecznie w cierpieniach wątroby, nerek i pęcherza, kamicy żółciowej, reumatyzmie, artretyzmie, hemoroidach i otyłości.

ZIOLA Z GÓR HARCU
DRA LAUERA

Warto się zastanowić!

W rubryce korespondencyjnej „Wiadomości Literackich” (Nr. 741) p. J. Nowiński zwraca uwagę na fakt wielce znamienity. W lwowskiej Akademii Handlu Zagranicznego studiuje pewna ilość żydów. W latach poprzednich 50 do 75 proc. studentów wyznania mojżeszowego podawało jako swą narodowość — narodowość polską. Ale w roku akademickim 1936/7 — według statystyki urzędowej — na 115 studentów wyznania mojżeszowego — 115 zaliczyło się do narodowości żydowskiej. Do polskiej — żaden. Autor listu komentuje ten znamienity zwrot zdaniem następującym: „Głębokie rozczarowanie młodzieńca żydowskiego, sponiewieranego w swej godności ludzkiej, kazało mu w ten sposób odwrócić się od polekości, która w

jego mniemaniu stała się synonimem obojętności...”

Ciekawe informacje p. Nowińskiego warto zestawić z głośniejszymi artykułami p. Mieczysława Wardzińskiego, urzędnika Min. Spr. Wojsk., który parę miesięcy temu rozpatrywał zagadnienie antysemityzmu pod kątem obronności Państwa, wykazując szkodliwość wywoływania niechęci czy nawet wrogości wobec potrzeb państwowych wśród jednej dziesiątej części obywateli Rzeczypospolitej.

Trzeba więc — powtarzamy — zestawić z sobą powyższe dane statystyczne i artykuły p. Wardzińskiego. Trzeba zestawić i — wyciągnąć wnioski.

Bd.

Pod ostrym kątem

O Pomocy Zimowej

Ogłoszone zostały wyniki zbioru ulicznej na Pomoc Zimową, zorganizowanej w Łodzi przed świętami Bożego Narodzenia. Zbiórka przyniosła 4900 złotych. Jest to suma śmieszna, wręcz kompromitująca. Zbiórka w Warszawie dała o wiele lepsze wyniki, co nas wcale nie dziwi, bo zbieżali przeciw... ministrowie. W obliczu ministrów "sfery posiadającej" u czynili wielkopięty gest i cisnęli kilka srebrników na tacę.

Powtarza się historia zesłana. Cały ciężar Pomocy Zimowej spada na barki mas pracujących. Bogacze wykręcają się jak mogą od świadczeń.

Przed pewnym czasem prasa podała, że robotnicy fabryki Poznańskiego zebraли 20.000 złotych na Pomoc Zimową. Czemu tak cicho i głucho o świadczeniach kapitału? Czemu nie ogłasza się, ile dała na Pomoc Zimową łódzka elektrownia, ciągnąca ze społeczeństwa łódzkiego milionowe zyski? Czemu dyskryminuje się o sumach wpłaconych przez Koleje Elektryczne Łódzkie? Zdaje się, że panowie akcjonariusze K. E. L. powinni poczuwać się do obowiązku przyjsia z pomocą najmieszczęliwszym, pozabawionym pracy. Nie wiemy, ile dali Schöbler, Kon, Poznanski, Buhler, Geyer i inni? Ile dali bankierzy i kamienicznicy łódzcy?

Kwestarze powinni w pierwszym rzędzie trafić do wszystkich tych panów. Gdy ogłoszą się sumy zaoferowane przez nich, a proporcjonalnie do ich ogromnych zysków i majątków do niewątpliwie ofiarności reszty społeczeństwa również wzrośnie...

Koszty utrzymania rodziny robotniczej wzrosły nawet wg. danych statystycznych Zarządu Miejskiego

Wydział Statystyczny Zarządu Miejskiego opublikował, niezmiernie interesujące dane, dotyczące kosztów utrzymania dziennego rodziny robotniczej, składającej się z ojca, matki i dwojga dzieci, na przestrzeni roku 1937. Dane te obejmują trzy grupy podstawowe wydatków, a mianowicie: grupę żywnościową, grupę opałową, na którą składają się m. in. koszty światła, prania, mieszkania oraz potrzeby kulturalne, wreszcie trzecią grupę odzieży, bielizny i obuwi.

Na uwagę zasługuje, że koszty dzienne w poszczególnych grupach ulegały rozmaitym zmianom i odchyleniom w ciągu ubiegłego roku. O ile koszt dzienny w drugiej i trzeciej grupie utrzymał się w ciągu 1937 r. prawie na tym samym poziomie, a nawet uległ pewnej niższości, o tyle koszt dzienny żywienia rodziny robotniczej wykazał przeciętnie zwyżkę o 5,4 procent. Dane te ilustrują poniższe cyfry:

28 podrzutków w Wydziale Opieki Społecznej

W miesiącu grudniu ub. roku podrzucono w Wydziale Opieki Społecznej lub w bramach domów 28 dzieci w wieku od kilku tygodni do 3 lat. W tej liczbie było 17 dzieci płci żeńskiej i 11 — płci męskiej.

W większości wypadków porzuceni dzieci przesłano do Miejskiego Domu Wychowawczego, zaś w niektórych wypadkach, dzieci zwrócono rodzicom.

Podczas gdy w styczniu 1937 r. koszt dzienny żywienia rodziny robotniczej wynosił 230,88 gr., w grudniu ub. roku wzrósł on do 243,36 groszy. Największy spadek kosztów żywności zanotowano na wiosnę ub. roku, t. j. w kwietniu i maju, natomiast szczytowy punkt osiągnęły koszty żywności we wrześniu 1937 roku, wynosząc 245,22 groszy na jedną rodzinę.

Jak już zaznaczyliśmy powyżej koszty opału i innych potrzeb, uwzględnionych w drugiej grupie, utrzymywały się przez cały ubiegły rok na jednym i tym samym poziomie, ulegając małym wahaniom. A więc w styczniu 1937 roku koszt dzienny rodziny robotniczej w drugiej grupie wynosił 1,68,78 groszy, podczas gdy w grudniu tego roku — 1,68,13 groszy. To samo dotyczy kosztów dziennych w trzeciej grupie t. zw. odzieżowej, gdzie w styczniu rodzina robotnicza wydatkowała na te cele 72,27 groszy, podczas gdy w grudniu tego roku — koszty te wynosiły tylko 71,57 groszy, a

więc wykazały nawet pewien spadek.

Koszty utrzymania rodziny robotniczej czteroosobowej wzrosły w końcu r. ub. w porównaniu z początkiem roku o 2,6 procent. A więc, gdy w styczniu ub. r. ogólny koszt utrzymania rodziny robotniczej wynosił 4,71,89 groszy, wzrósł on w grudniu tego roku do 4,83,11 groszy.

Łodzianie jeszcze nie pojęli sztuki chodzenia...

Jak nas informują, w miesiącu grudniu ub. roku ukarano grzywnami doraźnymi w Łodzi około 100 osób za nieprzepisowe przechodzenie przez jezdnię. Za odmawianie uiszczenia kar grzywny sporządzono kilkadziesiąt doniesień karnych.

W tym samym okresie ukarano doraźnymi mandatami karnymi 43 rowerzystów za nieprzeprzeżanie przepisów drogowych oraz sporządzono kilkanaście doniesień karnych na odmawiających uiszczenia nałożonych na nich kar.

Straż kolejowa ciężko postrzeliła pasażera „na gębę“

Mieszkaniec wsi Kuleje, w pow. wieluńskim, 19-letni Adam Drezniak, chcąc wrócić do domu, a nie mając pieniędzy na podróż, postanowił odbyć ją „na gębę“. W tym celu dostał się on na stację w Herbach na dach jednego z wagonów. Zauważył go jednak jeden ze strażników kolejowych, który

przypuszczając, że ma do czynienia ze złodziejem kolejowym, wystrzelił doń kilkakrotnie. Drezniak przewlezionej został w stanie groźnym do szpitala w Wieluniu, gdzie stwierdzono, że ma obydwa płuca przestrelone. Policja prowadzi dochodzenie.

Jeszcze jeden b. starosta przed sądem

Jak „chrzczone“ mleko w Okr. Spółdzielni Mleczarskiej...

Kilka miesięcy temu pisaliśmy w szeregu artykułów o fatalnej gospodarce okręgowej spółdzielni mleczarskiej, której założycielem i prezesem rady był b. starosta powiatowy łódzki Makowski, obecny Józef Wolowski, kierownikiem — Fiweger.

M. in. postawiliśmy również za rzut, że w spółdzielni dolewa w wody do mleka, działając w ten sposób na szkodę konsumentów. Kampania prasowa zmusiła władze do wejścia w gospodarstwo Spółdzielni i w wyniku dochodzenia, zarząd został usunięty. Była już najwyższa pora, gdyż fatalna

gospodarka przyniosła ogromny deficyt w wysokości ok. 50.000 złotych

Powołano nowy zarząd, który przystąpił do uporządkowania gospodarki mleczarskiej.

Naskutek naszych artykułów kierownictwo pociągnięte zostało do odpowiedzialności i oskarżone m. in. również o dolewanie wody do mleka.

Jednakże rozprawa w Sądzie Grodzkim nie odbyła się, gdyż starosta Makowski nie stawiał się — nadsyłając świadectwo lekarskie o chorobie.

Rozprawa została odroczone.

Pod Garwolinem

Dwaj policjanci ciężko ranni w starciu z bandytami

Posterunek P. P. w Maciejowicach pod Garwolinem otrzymał poufną wiadomość, że w jednym z domów w Maciejowicach przebywał bandyta, Nikifor Maruszczyk, wraz z dwoma kompanami.

Komendant posterunku, przewodnik Stanisław Kołtuń, nie mając chwilowo więcej policjantów na posterunku, a obawiając się, by bandyci nie uciekli, zabrał z sobą dyżurnego st. posterunkowego, Wawrzyńca Sterna — i obaj, zachowując wszelkie środki ostrożności, poszli aresztować bandytów.

Bandyci zostali prawdopodobnie przez kogoś ostrzeżeni o zbliżającym się patrolu P. P. Gdy policjanci wchodzili do mieszkania, nagłe bandyci zasypali ich kulami.

Obaj policjanci, ciężko ranni, nie zdołali użyć broni. Bandyci rzucili się do ucieczki.

Tymczasem na posterunek przybyli policjanci, którzy natychmiast udali się w ślad za komendantem. Uciekający bandyci natknęli się na śpieszącego na pomoc policjanta, w kierunku którego oddali szereg strzałów. Zarządzono obławę, w czasie której został zatrzymany Wacław Staniaszek, lat 22, mieszkaniec Maciejowic. Rewolweru przy nim nie znaleziono. Podejrzany on jest o współdziałanie z bandytami. W jednym z sprawców postrzelenia rozpoznano znanego kryminalistę Franciszka Rusina, który ostatnio uciekł z więzienia.

Rannych policjantów przewiozło pogotowie do szpitala Dziec. Jezus. Przewodnik Kołtuń został ranny w okolicę serca, st. posterunkowy Stern — w oba uda. Stan ich jest ciężki.

Drwal został zabity przez drzewo

Smiertelny wypadek zdarzył się w dniu wczorajszym w majątku Gnojkiwice, woj. łódzkiego.

Zatrudniony przy rąbaniu drzewa 43-letni Marcin Krop, zam. we wsi Budziszki, został przyniesiony upadającym drzewem, wskutek czego poniósł śmierć.

Wszelka pomoc lekarska okazała się spóźniona. Zwioki przewiezione zostały do prosekutorium miejskiego w Łodzi, gdzie dokonane będzie sekcja zwłok. Władze policyjne prowadzą dochodzenie.

Z teatrów

TEATR POLSKI.

Dziś o godz. 4 pop. i 8.30 w „Gazetka Rozmarnym“.

TEATR KAMERALNY.

Dziś o godz. 8.30 premiera sztuki T. Rejtana „Głupi Jakub“ w roli głównej Kazimierz Junosza-Stepowski.

TEATR NA WIDZEWIE.

Dziś o godz. 8.15 w premiera „Kolyanki“.

W RADIO

SOBOTA, 15 stycznia

6.40 Muzyka. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka. 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Przerwa. 11.15 Audycja dla szkół. 11.40 Muzyka. 11.57 Sygnał czasu. Hejnał z Krakowa. 12.03 Audycja południowa. 13.00 Przerwa. 15.00 O wszystkim po troszku. 15.10 Gra Orkiestra. 15.27 Łódzkie wiadomości giełdowe. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.45 Wesela audycja dla dzieci. 16.15 Koncert Orkiestry. 16.50 Pogadanka aktualna 17.00 Felieton. 17.15 „Od Aten do Bayreuth“. 17.50 Nasz program. 18.00 Wiadomości sportowe. 18.10 Wiadomości sportowe lokalne. 18.15 Pogadanka. 18.25 Nowe nagrania rozrywkowe. 18.45 Rozmowa z radiosluchaczami. 18.55 Odczytanie programu. 19.00 Audycja dla Polaków za granicą. 19.50 Pogadanka aktualna. 20.00 Koncert muzyki ludowej. 20.45 Dziennik wiecz. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Muzyka taneczna. 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego. 23.00 Muzyka taneczna. 23.30 Koncert żywe.

Nocne dyżury aptek

Nocny dzisiejszej dyżurują apteki: Daszkowicz — Zięgierska 37, Hartmann — Brzezińska 24, Rowińska — Pl. Wolności 2, Perelman — Cegielińska 32, Danielecki — Piotrkowska 127, Wójcicki — Napiórkowskiego 27, Kempfi — Karolewska 48.

Tabela wygranych

8 dzień ciągnięcia IV klasy 40-ej loterii państwowej

I i II ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE.

10.000 zł. Nr. 2540. 5.000 zł. Nr. 47763. Po 2.000 zł. Nr. 17889 59541 71685 84227 93441 96876 184182 187175 189267 171554

WYGRANE PO 200 ZŁ.

33 58 169 245 93 354 496 537 63 785 1109 12085 91 1416 58 85 1630 1778 2041 2234 63 2533 2628 58 47 2735 44 3077 3112 64 3208 51 3381 3407 22 3512 3672 4025 48 66 4145 4216 4492 56 4611 5141 5505 19 96 5978 6018 67 6152 79 6288 6403 6515 55 6650 51 6717 6848 7019 7181 7232 7853 7412 44 79 7682 7705 20 45 7815 49 8087 8146 8507 8798 8894 9022 54 9146 81 9263 9409 9548 9661 9842 5864 9900 7072 10074 252 367 529 716 81 889 11286 332 83 490 777 807 93 12085 89 388 577 638 955 13014 82 228 605 764 75 850 920 46 14019 133 235 437 68 535 679 93 798 807 903 95 15169 248 316 57 490 636 801 16036 120 59 79 9 226 69 399 426 70 580 923 17039 44 247 565 876 84 981 18072 132 212 302 481 736 857 912 19031 32 41 97 230 71 211 470 527 684 840 909 31 20072 105 222 332 69 623 28 781 562 21030 94 172 77 233 314 37 421 632 751 22030 217 537 23015 466 565 607 806 13 31 24120 23 40 90 336 421 706 919 91 25144 275 619 723 26095 135 328 494 99 726 951 27018 104 251 331 743 49 73 897 914 28023 241 458 545 624 768 829 900 29040 167 233 301 29 32 556 626 760 880 30029 321 70 891 31067 485 546 32086 214 519 97 872 909 32027 75 77 216 799 954 34004 42 190 292 363 764 96 808 999 35252 58 418 62 500 748 36008 72 242 341 88 444 503 21 92 837 910 37076 131 210 432 84 567 928 38003 238 721 30 902 39074 96 111 36 224 321 76 745 851 52 902 40159 237 325 478 669 96 840 912 41222 663 741 832 61 42035 109 208 464 550 657 43174 247 95 308 63 433 81 749 51 886 921 28 30 44148 50 230 49 372 556 709 64 45011 21 298 22 357 447 69 664 778 816 926 43 46103 255 506 788 846 927 47 47034 47 52 452 877 48309 51 417 502 807 68 993 49036 411 20 36 97 575 734 915.

III ciągnięcie

WYGRANE PO 200 ZŁ.

503 95 604 6 96 717 61 992 2573 640 1101 258 390 546 744 888 4553 884 5229 96 378 6105 507 665 865 81 9 835 7171 282 670 81 284 8099 863 967 4253 425 79 647 772 997 10014 175 702 67 829 93 207 11073 713 801 12044 73 201 318 498 508 79 13866 425 894 14332 429 572 619 795 895 15029 78 757 96 868 975 16082 283 1820 61 454 914 17045 56 172 673 18540 366 462 598 797 860 19087 245 583 834 20343 442 68 547 734 21025 303 752 22019 29 59 540 56 741 911 23095 367 24255 35 418 528 894 948 25612 849 958 26045 122 667 807 43 918 52 27010 267 501 28056 519 29103 364 566 616 30086 166 506 752 31281 379 751 883 32628 65 787 818 92 33002 56 129 291 994 34190 632 780 5835 5089 448 74 524 645 36409 75 95 593 814 942 87053 195 932 714 872 38123 232 823 39290 681 888 974 40254 333 835 908 17 43 41016 86 889 867 995 42230 540 43118 238 76 889 958 44081 134 57 45147 124 74 46105 9 282 8 767 838 77 47168 919 803 961 48202 56 368 479 752 96 91 26 49414 56 514 50052 285 513 83 643 712 91 51007 23 188 258 379 672 9 337 926 52146 207 44 444 545 676 913 41 70 53014 184 92 355 613 866 933 65 54966 243 722 983 55647 56302 864 57171 234 369 476 639 704 45 829 58386 87 719 26 838 59156 201 457 62 640 836 60482 656 87 711 854 923 46 63 6181 461 674 776 941 938 72. 63235 448 80 621 64152 816 72 65172 87 282 560 877 905 66211 767 53 972 87033 485 507 78 687 867 95 6116 68299 462 734 942 93 69404 76 714 44 68 70014 42 430 99 551 918 71232 392 511 26 29 721 72289 458 585 73249 346 53 86 516 17 18 95 863 74102 52 240 504 882. 75169 203 340 452 893 961 76057 908 77901 78999 79074 479 691 719 993 8811 81 610 17 770 76 81: 82058 456 855 83141 731 847 84160 65 74 275 324 32 85454

IV ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

20.000 zł. Nr. 64373. 15.000 zł. Nr. 845. 10.000 zł. Nr. 168531. 5.000 zł. Nr.: 28620 61679 160181 139929 168346 178157. Po 2.000 zł. Nr.: 960 2144 26711 89022 108189 183669 180100. Po 1.000 zł. Nr.: 12505 15793 22405 55192 67845 72605 78846 78831 83199 85915 92132 95929 100199 101280 104274 104559 108223 110677 118698 126377 127746 131463 136129 146548 154961 166691 173813 187125.

WYGRANE PO 200 ZŁ.

157 290 885 697 823 945 1517 98 2103 4490 763 5607 6049 160 85 229 833 7492 6029 8004 112 25 936 9073 41 285 346 505 735 910 10093 326 869 11124 575 665 12612 55 953 13152 250 349 400 10 596 14237 375 142 18 441 653 788 975 15243 30 90 439 16408 838 961 17530 928 62 18008 13 277 907 19525 718 80 20067 211 897 905 7 21545 661 71 796 22123 35 23080 209 66 383 484 506 72 24760 97 850 25133 804 26078 425 27014 95 383 456 553

Kronika Organizacyjna

Otwarcie Koła P.P.S., "Stoki"

W niedzielę, dnia 16 stycznia 1938 r. o godz. 3 p.p. odbędzie się uroczyste otwarcie Koła PPS w osadzie „Stoki”...

Po przemówieniach przedstawicieli: OKRPPS, dzielnicy „Widzew” i bratnich organizacji, koło dramatyczne org. młodzieży PPS dz. „Widzew” odegra „Dziesiąty Pawilon”...

Walne zebranie członków P. P. S.

W niedzielę, dnia 23 stycznia r. o godz. 10 r. w sali „Angielskiej” przy Al. 1-go Maja Nr. 2 odbędzie się Walne Zebranie Członków Łódzkiej Organizacji PPS...

Zebranie związku metalowców

W niedzielę, dnia 16 b. m. o godzinie 10-ej rano odbędzie się w sali Domu Związków, przy ul. Wysockiej 45, zebranie ogólne członków związku metalowców...

Jutro zgromadzenia pończoszników

Jutro, t. j. w niedzielę, dnia 16 b. m. odbędą się dwa wielkie zgromadzenia pończoszników: o godz. 9.30 rano w sali kina „Resursa”...

Bestialski wybrzyk młodych chuliganów

W nocy na 19 października ub. r. na ul. Franciszkańskiej dorożkarz Abram Cyjens oczekiwał na lekarza, który udał się do chorego...

Woda spływała z okolicznych pól, wyżej położonych na pagórkach, za równo od strony wsi Stoki, jak i wsi Widzew...

O godz. 9-ej rano sytuacja stała się wprost groźna, albowiem woda przetrwała tamę przy ul. Niciarnianej i zalała w pierwszej chwili jeden dom przy ul. Bawelnianej 3...

Zaalarmowane przez mieszkańców władze policyjne i administracyjne zarządziły ewakuowanie rodzin z 4-ch domów, a mianowicie: przy ul. Bawelnianej 3, 5, 7 i 9...

Do godz. 11 woda przybrała i domy zalane zostały do wysokości 1 pół metra. Szybki zalew domów przy ul. Bawelnianej tłumaczy się tym, że domy te położone w dolinie rzeczki Jasieni o 3 metry niżej od wszystkich innych budynków...

Na miejscu ustawiono specjalne kadry robotnicze, które przez zasypywanie workami z piaskiem niektórych kanałów, doprowadzających wodę do doliny i głównego przepływu, usiłują zmniejszyć przybór wody...

Niebezpieczeństwo jest nadal groźne, gdyż obok znajduje się staw, położony znacznie wyżej, niż domy...

O pracę dla sezonowców pozbawionych zasiłków

Interwencja związku klasowego u tymcz. Prez. Godlewskiego

W dniu dzisiejszym odbędzie się w Zarządzie Miejskim konferencja delegacji Klasowego Związku Budowlanego w osobach: Jakubczyka i Karśnickiego z Prezydentem miasta Godlewskim...

Związek klasowy poruszy sprawę znalezienia stałego zatrudnienia, niezależnego od warunków atmosferycznych dla robotników miejskich...

Zebranie delegatów pończosznich ustalilo projekt umowy zbiorowej

W sali Domu Związków, ul. Wysocka 45, odbyło się wczoraj zebranie delegatów oddziału pończoszniczego, poświęcone sprawie akcji w przemyśle pończoszniczym...

Po sprawozdaniach komisji fachowych — kotonowej i okrąglarskiej — wywiałła się ożywiona dyskusja, w której delegaci fabryczni, wyrażając nastroje ogółu robotników, podkreślali konieczność podjęcia zdecydowanej walki o podwyżkę płac...

Zebranie jednomyślnie zaakceptowało opracowane przez komisje fachowe żądania podwyżki płac dla kotoniarzy o 18 proc., z ustaleniem minimalnej stawki dziennej oraz podwyżki dla okrąglaków...

Powódź na przedmieściach Łodzi Ewakuacja ludności z zalanych domów

Wczoraj w godzinach rannych, wskutek nagłej odwilży i opadów deszczowych, mieszkańcy dzielnicy Widzewa zauważyli raptowny przybór wody w dolinie rzeczki Jasieni...

Wskutek raptownego przybitu wody pod tunelem przy szosie Rokicińskiej, wobec prowadzenia robot, woda zalała ulicę na wysokości 1 metra...

Na Stokach sytuacja jest mniej groźna, jednak ulice Edwarda i Grodzka zostały częściowo zalane. Tak samo zalana została ulica Pograniczna...

O godz. 15.30 sytuacja pozostała bez zmian i wykazał się jednak zmniejszony przybór, wskutek zaprzestania opadów...

Również sytuacja stała się groźna na terenie 14 komisariatu P. P. na przestrzeni od ulicy Dąbrowskiej, Kilińskiego i Rzgowskiej...

Wody znoszone są w dolinę dopływającej rzeczki Jasieni, kanału przeprowadzającego wodę przez ulicę Kilińskiego i Rzgowską (przy zakładach Leonharda) i wskutek niemożności odpłynięcia tworzą jedno wielkie jezioro...

Robotników tej kategorii jest kilkaset. Nie zostali oni wprowadzeni całkowicie zwolnieni przez Zarząd Miejski, lecz włączeni zostali do tak zw. brygad drogowych...

Poza tym delegacja poruszy szereg innych zasadniczych spraw.

Uchwalono domagać się bezwarunkowo wstawienia do umowy zbiorowej stawek na nowe artykuły, nie objęte umową dotychczasową...

Oprócz zasadniczego tematu — ustalenia tekstu żądań — zostały poruszone na zebraniu przez kilku obecnych niektóre momenty o charakterze organizacyjnym...

Ustalone żądania zostaną przesłane do zainteresowanych związków przemysłowych i do Inspektoratu Pracy...

Do akcji Związku Klasowego przyłączył się również Z.P.Z.Z.

Co się odwlecze, to nie uciecze...

P. Szulc z „Pracy Polskiej” jest bardzo chorym człowiekiem...

Na dzień wczorajszy został wyznaczony po dwukrotnym odraczeniu proces z oskarżenia tow. Golińskiego przeciw Führerowi „Pracy Polskiej” Henrykowi Schulcowi...

Ponieważ z kolei Szulc wytoczył sprawę przeciw tow. Golińskiemu, który w odpowiedzi na jego zarzut stwierdził, iż Szulc, jako przedstawiciel „Pracy Polskiej”...

W dniu wczorajszym sprawa ponownie uległa odroczeniu, gdyż oskarżony Szulc, podobnie jak i poprzednim razem, nadał zaświadczenie lekarskie o chorobie...

Wobec powyższego sprawa została odroczonej na poniedziałek, 17 stycznia, o godz. 12-ej ze szpitala im. Poznańskich...

Dnia 14 b. m. zmarł HERMAN LIPSKI elektrotechnik (zam. przy ul. Zgierskiej 5) przeżywszy lat 47. Pogrzeb odbędzie się w niedzielę, dn. 16-go o godz. 12-ej ze szpitala im. Poznańskich...

Dnia 10 b. m. zmarł śmiercią tragiczną tow. MAJER RAJF przeżywszy lat 29. O niepowetowanej stracie powiadamiają Towarzyszy i Towarzyszkę Zmarłego Robotnicy fabryki „Patria”

Sprawa przemysłowca Rymlera toczy się przy drzwiach zamkniętych

W dniu wczorajszym odbywał się dalszy ciąg rozprawy przeciw przemysłowcowi, Rymlerowi, oraz majstrowi fabryki pudełek Kaczorowskiej — Edmundowi Frankowi...

wczorajszym przesłuchiwało sze reg świadków, przeważnie z ósrod robotnic fabryki Kaczorowskiej, gdzie Rymler był kierownikiem. Wyrok zapadnie w dniu dzisiejszym.

W wirze wielkiego miasta

W nocy na powracającego Marcina Stefaniaka (ul. Kowalska 25) napadł jakiś osobnik i nożem zadał mu szereg ran klutych w głowę i ręce.

Jodny napil się półtorarocznym Ryszard Konarzewski (Ruda Pabianicka, ul. Nowobrowarna). Przybyły lekarz przepłukał dziecku żołądek.

Tasakiam rozciął sobie nogę w czasie pracy w „Zjednoczeni Rzeźnicy” (Napiórkowskiego 48) robotnik Konstanty Pawłowski. Pogotowie Czerwonego Krzyża po operacji zostawiło go na miejscu.

Samochód przejechał przed domem, przy ul. Piotrkowskiej 294 37-letniego rzeźnika Szymona Walda, przybyłego z Tuszyńska. Wald odniósł złamanie ręki oraz ciężkie obrażenia zewnętrzne.

Z tramwaju przy zbiegu ulic 11-go Listopada i Cmentarnej wypadł majster fabryczny 35-letni Józef Czapliński, zam. przy ul. Srebrzyńskiej 97. Czapliński odniósł obrażenia ciała i wstrząs mózgu. W stanie groźnym odwieziony został do szpitala.

Nędza pchnęła go do samobójstwa

Na ul. Zgierskiej w celach samobójczych zażył trucizny 30-letni Stanisław Andrysiak bezrobotny i bezdomny.

Desperata po udzieleniu pierwszej pomocy pogotowie przewiozło do szpitala. Powodem zamachu była nędza.

Ogłoszenie

Zarząd Miejski w Łodzi ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę i aparatu rentgenowskiego-diagnostycznego dla miejskiego szpitala św. Józefa w Łodzi.

Wzór ofert, warunki techniczne aparatu i ogólne warunki przetargu otrzymać można w Wydziale Gospodarczym Zarządu Miejskiego w Łodzi, ul. Zawadzka 11, III piętro, pokój 59.

Oferty na powyższy aparat składane należy do dnia 31 stycznia r. b. włącznie, godz. 11, w Wydziale Gospodarczym, pokój 59, do skrzynki nr. 3, gdzie w wymienionym terminie nastąpi otwarcie ofert.

Zarząd Miejski w Łodzi.

Kino-Teatr „ZACHĘTA” DZIŚ WIELKA PREMIERA! Wielki podwójny program Dramat i film. chwytający za serce p. t. DINKY Jackie Coper

Kino Dźwiękowe CORSO Wielki podwójny program Po raz pierwszy w Łodzi DZIKIE ŚCIEŻKI Największa sensacja! Najpiękniejsza miłość!

KINO „TON” GDY KWITNĄ BZY w rol. gł. JANETTE MAC DONALD I NELSON EDDY

Kino-teatr URANIA W ogniu pocisków W roli głównej: JOHN WAYNE.

Kino dźwiękowe Rakietą Jadwiga Smosarska Eugeniusz Bodo

Dźwiękowe kino PRZEDWIOŚNIE PŁOMIENNE SERCA Reżyserii: ROMUALDA GANTKOWSKIEGO

CAPITOL Dziś i dni następnych! Potężny dramat erotyczno-obyczajowy polskiej produkcji filmowej p. t. „SKŁAMAŁAM”

METRO ADOLF DYMSZA NIEDORAJDA CENY od 54 gr. Ostatnie 2 dni! D Y B U K ABRAM MOREWSKI 16 stycznia premiera „SIÓDME NIEBO”